

тиваніе на три годишно-то момиче, излѣзъль да го посрѣщне. Прѣдъ храма пажъ іж посрѣщили священници-ти, и кога-то ро-
днини-ты и ю турили да стѣни на първо-то стѣпало отъ 15-тѣ,
кои-то водяли въ храма, Тя, укрѣпявана отъ Божіїхъ силѣ, ся
іскачила сама до най-горне-то стѣпала, дѣто ся и спрѣла. Тамъ
първосвященникъ Захарій іж приѣль, и наставенъ отъ Св. Духа,
іж въвель нѣсамо въ храма, ами — и въ Святая Святыхъ — едно
непристѣжно за обыкновенны-ты хора мѣсто въ него, и дѣто той
самичкъ влизалъ само по еднажды въ годинѣ-та. Родители-ти и
принесли благодарственни жъртви на Бога, и ся върижли, а неиж
оставили въ Дѣвический обитель на храма, да іж наглѣдвать по-
стари-ти тамошни дѣвственници. Тамъ тя, оттеглена отъ свѣта, мал-
ко по-малко ся приготвяла за свое-то назначение. По-главна-та и
работа была, да работи, да чете Слово Божіе, да пости и да ся
моли, за кое-то много пажи ся оттегляла и въ Святая Святыхъ.
Въ това недостѣжно мѣсто за други-ты, Тя имала сношеніе съ
Ангели-ты, разговаряла ся съ тѣхъ, и и донасили и хранї. Тай си прѣминѣла години-ты на дѣтичество-то Прѣсвята Дѣва Марія.

Рождество (на 25-ый Декемврія). Тръгнѣла Св. Дѣва
Марія заедно съ стареца Іосифа отъ града Назаретъ, дѣто си жи-
вѣла постоянно, да иде въ отечество-то си Витлеемъ за да ся за-
пише на народно-то прѣписваніе, кое-то ся пишило тогава по за-
повѣдь-та на Римскаго императоръ Августа. Тамъ тогава, по слу-
чай на това записваніе ся было събрано толкози много народа,
що-то Іосифъ и Прѣсвята Дѣва, като бѣдни, немогли да намѣрять
мѣсто, дѣ да слѣзжатъ, ами ся прѣнѣдили да прѣнощуватъ на край
града въ единѣ пещерѣ, дѣто сегысь-тогысь запирали скотове. И
ето тамъ по полунощь на 25-ый Декемврія Прѣсвята дѣва, безъ
мжки и болѣжки, родила Господа, Спасителя на свѣта, повыла Го
сама, и Го турила въ яслѣ-та — мѣсто, дѣто ся туря храна-та на
скотове-ты. Кога-то ся родилъ Христосъ, сичкы-ти въ града были
заспали. Будни были само овчари-ти, кои-то си пасли стада-та, и
на кои-то изедиже ся явилъ Ангелъ Господень, та ся стреснѣли.
Нѣ той имъ казаль: «небойте ся, азъ ви носите радость, коя-то ще
бѫде голѣма за сичкыя народа; ей сега ви ся роди Спаситель,
кои-то е Христосъ Господъ. Вые ще познаете това; защо-то ще на-
мѣрите повыто дѣтенце, да лѣжи въ яслѣ-та.» А въ сѫщ-то време,
како свидѣтельство на това Ангелско благовѣстіе, ся показали